

15.09.2017

TORNEM A POSAR LES XIQUETES I ELS XIQUETS EN EL CENTRE DE LES QÜESTIONS EDUCATIVES

Font: Escola Valenciana

Des de fa uns mesos, estem assistint a un intercanvi d'afirmacions, acusacions, denúncies i pràctiques efectuades des d'instàncies, sobretot, polítiques, jurídiques i mediàtiques, que semblen haver oblidat l'objectiu que ha de regir tota participació en la definició dels processos educatius: la formació òptima per als nostres fills i les nostres filles.

En matèria lingüística, o s'ha oblidat o s'ha volgut oblidar que la capacitat plurilingüe del nostre alumnat passa necessàriament per potenciar els programes que consoliden, primer, l'aprenentatge de la llengua minoritzada, el valencià, i posteriorment de la llengua estrangera, l'anglès. L'aprenentatge de la llengua majoritària, el castellà, està garantit amb una mínima sistematització a les aules dels coneixements que proporciona la seua enorme presència social i mediàtica. El domini equilibrat de les dues llengües oficials únicament s'aconsegueix amb els programes d'ensenyament en valencià.

Les persones expertes en matèria educativa (que alguns polítics, jutges i opinadors prefereixen ignorar) afirmen que l'ensenyament en valencià és la clau que obri la porta de les llengües. D'aquesta manera, l'ensenyament en valencià és garantia d'oportunitats personals i laborals, i també de llibertat d'elecció. Només si el xiquet o la xiqueta té els coneixements lingüístics suficients podrà triar, en cada ocasió i lloc, quina llengua vol o li convé utilitzar. Serà lliure per elegir. Privar a bona part de l'estudiantat d'assolir idèntica competència en valencià i castellà és discriminar-los. No podem negar a l'alumnat el dret d'aprendre les mateixes llengües que la resta dels seus companys.

Una gran part de les famílies valencianes (que alguns polítics, jutges i opinadors prefereixen ignorar) ja van dir quina era l'opció lingüística majoritària elegida per als seus fills i les seues filles: els nivells més avançats de plurilingüisme.

El TSJCV ha ratificat la validesa legal d'aquests plantejaments, i ha estat tan sols la interpretació d'una clàusula addicional, la referida a l'acreditació "a posteriori" dels coneixements lingüístics adquirits, la que ha provocat l'aturada en sec de l'aplicació als centres dels programes plurilingües dinàmics, en tot el País Valencià.

En comptes de respectar la voluntat majoritària de la comunitat educativa i encoratjar-la en la tasca de construir un futur millor, hi ha qui prefereix judicialitzar-la i obstaculitzar-la, suposem que amb la idea d'obtindre'n uns discutibles rèdits electorals. Per contra, nosaltres pensem que les llengües són ponts d'unió entre persones i afavoreixen l'entesa, la pau i la convivència entre diferents cultures.

En comptes de felicitar-se per l'oportunitat de tota una generació per convertir-se en usuaris competents de tres llengües (sumades a les que moltes valencianes i valencians han heretat dels seus orígens més llunyans), es presenten recursos, es dicten sentències i es justifiquen opcions a favor d'un monolingüisme castellà, estrany al nostre caràcter històric integrador i contraproductiu en un món globalitzat.

En comptes de valorar la riquesa que suposa la diversitat lingüística, que a casa nostra necessàriament ha de partir de la promoció d'una llengua mil·lenària, el valencià —el nostre català—, per posar-la al mateix nivell que una altra llengua mil·lenària, el castellà, s'ha orquestrat tota una campanya per aturar o, com a mínim, alentir tota iniciativa legislativa que treballa per la normalització de la nostra llengua al País Valencià: RTVV, usos lingüístics en l'Administració, Decret de plurilingüisme...

I tot per raons purament partidistes, amb la vista posada en un joc de poders en el qual la majoria de persones no volem participar.

Per tot açò, les entitats sotasignades seguirem treballant pel dret del nostre alumnat a ser

plurilingüe i pels drets de les persones que volen usar el valencià, quan ho consideren, amb les mateixes garanties que tindran si optaren pel castellà.

Anunciem, així mateix, mobilitzacions al mes de novembre que posen de manifest el suport social al respecte i l'estima per la nostra llengua, amb el lema "SÍ AL VALENCIÀ".

Signem el manifest:

les entitats Escola Valenciana – Federació d'Associacions per la Llengua, Plataforma pel Dret a Decidir del País Valencià, Plataforma per la Llengua, FAMPÀ València, FAMPÀ Castelló Penyagolosa, Confederació d'Associacions de Veïns i Consumidors de la Comunitat Valenciana (CAVE-COVA), Acció Cultural del País Valencià (ACPV), Amicsprada, l'AIFFA – Tallers de Doblage, Unió de Cooperatives d'Ensenyament Valencianes (UCEV), Reial Societat Econòmica d'Amics del País de València (RSEAPV), Associació d'Editors del País Valencià (AEPV), Fundació pel Llibre i la Lectura (FULL), Societat Coral El Micalet, Ca Revolta, Associació Ciutadania i Comunicació (ACICOM), Associació de Directors d'Infantil i Primària del País Valencià (ADIP-PV), Associació de Directors d'IES del País Valencià (ADIES-PV), Associació de Bibliotecaris Valencians, Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC);

els sindicats La Unió de Llauradors i Ramaders, Intersindical Valenciana – STEPV, UGT PV, CCOO PV;

i els partits polítics Els Verds del País Valencià, Esquerra Republicana del País Valencià (ERPV), Esquerra Unida del País Valencià (EUPV), Podem, Compromís i PSPV-PSOE.